

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

Unà cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

De SS. Missæ Sacrificio Juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ offerendo - Unà
cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. XVIII. De Offertorio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48307](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48307)

sicut dicitur in Dominicis, quæ tantum sunt Semiduplicia. Sed hæc opinio videtur contra communem Ecclesiæ praxin, quæ nulli Semiduplici Symbolum assignare consuevit, nisi sit dies Dominica, aut dies infra Octavam. Unde omnino sententia Gavanti præferenda videtur.

VII. In Missis privatis, ad verba *Incarnatus est*, etiam in Festo Annuntiationis, & tribus Missis in Nativitate Domini, Celebrans non flectit utroque genu, sed uno tantum, ut facilius surgat, juxta usum communissimum, ait Gavant. p. 1. tit. 17. ad finem. Cum dicit, *IESVM Christum, &, adoratur*, caput inclinat.

Ritus Solemnis.

I. Finito Evangelio aut Concione, datoque signo à Cæremoniario, extendens & elevans manus, *Credo* cantat. & dum dicit *in Vnum*, easdem conjungit, & caput Cruci inclinat prosequendo Symbolum privatim. Ad verba *Incarnatus est*, genuflectit, ut supra dictum est num. 7. & ad *IESVM Christum*, & ad *adoratur* caput inclinat. Cum dicit *Et vitam venturi sæculi* Cruce majori sese signat, & factâ Cruci debitâ reverentiâ, per viam breviorẽ ad sedem suam descendit, ubi ad verba suprascripta caput, & ad *Incarnatus est* profundè se inclinat; si non sedet, genuflectit, ut n. seq. in fine.

II. In Festo Nativitatis Domini & Annuntiationis surgit à sede, & super infimo gradu in cornu Epistolæ flectit genua, facie ad cornu Evangelij conversâ, & quando canitur, *Homo factus est*: caput inclinat: aut si non sedet, in superiori Altaris gradu genuflectit, & ad dicta verba caput profundè inclinat.

III. Cum Diaconus antè, quàm ad credentiam vadat, profundè se inclinat ante Celebrantem, ipse quoque modica capitis cooperti inclinatione eidem responder.

IV. Circa finem Symboli dato signo surgit, & ad Altare credit, sicut supra de fine ad *Gloria in Excelsis* dictum.

TITULUS XVIII.

DE OFFERTORIO.

Ritus Communis.

Offertorium semper dicitur, excepto Sabbato sa-

Instruct. I.

D

II. Tem-

II. Tempore Paschali *Allcluia* additur, nisi jam antè fuerit additum.

III. Dum Calix denudatur (quod adhuc fit super Corporale) velum non est ponendum super Corporali (quia super hoc nihil poni debet, nisi quod Corpus & Sanguinem Christi tangere aut tegere solet) sed juxta Corporale, ut Pala super illud poni, & faciliùs apprehendi queat. Ita Gavanto p. 2. tit. 7. & Bauldrius p. 3. tit. 7.

IV. Dum aquam affundit vino, meminerit effati à Gavanto p. 2. tit. 7. n. 2. ex Rudolpho allati: *Quantò paucior, tantò potior.* Ne tamen nimium anxius sit, timeátque, ne nimium affundat, recordetur pariter, Synodum Tiburiensem approbasse factum illius, qui tertiam partem aquæ in Calice miscuit, teste P. Gobat tract. 3. n. 61. ubi ipse quoque consentit, si vinum tam robustum sit, ut tertiâ parte aquæ affusa retineat adhuc substantiam & nomen vini. Sed neque de guttis per Calicem dispersis nimium sit sollicitus; nam et rectè Gavantus & alij moneant, easdem aut Purificatorio abstergendas, aut circumacto Calice reliquis vini & aquæ partibus uniendas esse, si ante Consecrationem videantur; si tamen id ipsum non fiat, nullum committi peccatum Tamburinus l. 2. de Sacrif. c. 1. §. 3. n. 29. docet, addens, non expedire, ut illa absterfio fiat immediatè ante Consecrationem Calicis & verba: *Simili modo*: omnino autem malè fieri, post Consecrationem abstergantur.

V. Sub Offertorio Calix ita tenendus est elevatus, ut ipsa cuppa oculos non excedat, neque sit infra os, ad differentiam Calicis elevati. Signum Crucis cum Calice fit ambabus manibus. Bauldrius l. c. n. 2.

VI. Si fuerint plures Hostiæ offerendæ, discooperiat eas antè, quàm accipiat Patenam, &, si spatium patitur, inter Calicem & secretarum tabulam eas collocet; non tamen debet elevare pyxidem sub prætextu oblationis, sed sufficit, intentionem ad eam dirigat. Gavant. l. c. litt. Y. Quòd verò contingat, ut Sacristanum quidem Hostias Ciborio inclusas Altari imponentem pro Consecratione viderit, sed tamen ipse eas aut aperire ad oblationem, aut corporali Altilave admoveere oblitus sit, non repetat ampliùs oblationem, cum Laymannus tr. 4. c. 2. n. 15. testetur, esse intentionem

praxin Ecclesiæ, ut in tali casu particulæ tales, si forma Consecrationis super eas prolata sit, consecratæ censeantur.

VII. Dum Cruces super Hostiam & Calicem format, non faciat id descendendo ad Hostiam, sed æquali tractu & transversè super oram anteriorem Pallæ, quæ Calicem tegit. Gav. l. c. litt. P. Ubi addit, juxta peritiores Romæ à se consultos in formandis Crucibus ejusmodi hanc Regulam servandam esse, ut duæ duntaxat lineæ, non quatuor formentur, eæque mensuram palmi communis manus non excedant. Item ut transversa pars Crucis fiat manu quoque transversa, seu paululum incurvatâ. Ego uti neminem in hac re, de qua Rubricæ nihil expressè dicunt, nimis scrupulosum esse velim, ita maximè suadeo, ut decentia, gravitasque studiosè observetur, ita ut nec tardè nimis, nec etiam nimis celeriter fiant ejusmodi Cruces, simulque etiam distinctio inter Crucem, quæ super utraque oblata, & quæ super unum duntaxat fieri præcipitur, appareat, quod fiet, si Crucis illius, quæ super utrumque oblatum formatur linea recta initium sumat ab extremitate anterioris partis Pallæ, producatûrque paululum ultra Hostiam, transversa verò linea post extremitatem posterioris partis ejusdem Pallæ ducatur; illius verò Crucis, quæ super solum Calicem formatur, linea recta ab una extremitate ad alteram, linea verò transversa per medium Pallæ pariter ab una extremitate ad alteram ducatur. Et illa tandem Crux, quæ super solam Hostiam formatur, paululum ante Hostiam inchoetur, paululumque post illam producatur.

VIII. Psalmus *Lavabo* dici potest, dum ad medium reditur, modò ad *Gloria Patri* caput inclinetur. Omittitur hic Versus in Missis Defunctorum, & de Tempore à Dominica Passionis usque ad Sabbatum sanctum exclusivè. In Festis autem hoc tempore occurrentibus & Missis votivis, etiam de Passione, & Cruce, hoc tempore lectis, non omittitur. Gerlac. p. 2. tit. 3. §. 13.

Ritus Solemnis.

I. Dicto Offertorio, accipit à Diacono Patenam, & more consueto offert. Deinde dicto à Subdiacono: *Benedicite, Pater Reverende*, benedicit aquam more consueto, & acceptum

ptum à Diacono Calicem offert, ut aliàs, non tamen pallè regit ipsemet, sed Diaconus.

II. Post Orationem *Veni Omnipotens* thus in thuribulum ter imponit, interea Orationem *Per intercessionem* ita dispensans, ut ad Verbum *benedicere* absolverit tertiam impositionem, illudque per signum Crucis benedicere queat.

III. Tum arrepto thuribulo ter ducit illud super Calicem & Hostiam simul in modum Crucis, non veluti per quatuor puncta, sed quasi per lineas rectas eam formando, & interea verba illa *Incensum istud à te benedictum, àscendat ad te Domine*, † dicendo. Post quæ ter circum Calicem, bis à dextra ad sinistram suam, & semel à sinistra ad dextram ducit, & ad primum ductum verba *descendat super nos*, ad secundum *miserericordia*, ad tertium *tua* pronuntiat. Et tandem Altare more solito incensat, non omittens tamen interea Preces in Missali præscriptas recitare, quas aliqui ita dividunt, ut singulis propè ductibus singula verba respondeant, alij tamen non sunt tam scrupulosi, sed singulos sensus continuatos pronuntiant, & inter incensationes distribuunt. Peractâ incensatione reddit Thuribulum Diacono, & stans in loco ab illo incensatur.

TITULUS XIX.

DE SECRETIS ORATIONIBVS.

Ritus Communis.

I. **A**D Orationes secretas, semper omittitur *Dominus vobiscum*, & *Oremus*.

II. Cùm plures dicuntur, non tantùm ultima, sed etiam prima Oratio integrè terminatur cum tota conclusione: in quo non pauci errant, existimantes, primæ Orationis conclusionem abruptam esse, omittendo verba illa *Per omnia secula seculorum, Amen.* perperam intelligentes Rubricam; quæ, cùm dicit, *Orationes dicuntur secretò, usque ad illa verba in conclusione, Per omnia secula seculorum*, plus non vult, quàm in conclusione ultimæ Orationis verba illa, non secretò, sed clarâ voce dicenda esse. Gerlac. p. 12. §. 2.

TITU